

سؤالات ترجمه

کدام گزینه ترجمه صحیح آیات و عبارات قرآنی زیر است؟

۱. فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ رَبِّهِ (بقره/ ۱۷: جزء ۱)

الف) پس چون آنچه در پیرامونش بود روشن شد.

ب) ولی هنگامی که آتش اطراف او را روشن ساخت.

ج) پس هنگامی که آنچه را اطرافش بود روشن ساختیم.

د) ولی هنگامی که آتش دامن او را فرا گرفت.

۲. كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (بقره/ ۶۰: جزء ۱)

الف) از روزیهای الهی بخورید و بیاشامید! و در حال عصیان ورزی، در زمین فساد نکنید.

ب) از روزیهای الهی بخورید و بیاشامید! و فسادگری را در زمین آغاز نکنید.

ج) از روزیهای الهی بخورید و بیاشامید! و در زمین فساد نکنید.

د) از روزیهای الهی بخورید و بیاشامید! و با مفسدان روی زمین همیاری نکنید.

۳. يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا (بقره/ ۶۱: جزء ۱)

الف) از آنچه زمین می‌رویانند، از [قبیل] سبزی و خیار و سیر و عدس و پیازش، برای ما فراهم سازد.

ب) از آنچه زمین می‌رویانند، از [قبیل] سیر و سبزی و پیاز و خیار و عدس، برای ما برویانند.

ج) از آنچه زمین می‌رویانند، از [قبیل] سبزی و خیار و پیاز و سیر و عدس، برای ما فراهم سازد.

د) از آنچه زمین می‌رویانند، از [قبیل] عدس و خیار و پیاز و سبزی و سیر، برای ما برویانند.

۴. وَقَدْ عَلِمُوا لِمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ (بقره/ ۱۰۲: جزء ۱)

الف) و به تحقیق می‌دانند کسی که با وی معامله می‌کنند در آخرت بهره‌ای ندارد.

ب) و به یقین دانستند آنکه آن کالا را خرید در آخرت آبرویی نخواهد داشت.

ج) و به زودی فهمیدند که خریدار آن کالا در آخرت هیچ یاور و پشتیبانی ندارد.

د) و مسلماً می‌دانستند هر کسی خریدار این گونه متاع باشد، در آخرت بهره‌ای نخواهد داشت.

۵. وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا (بقره/ ۶۷: جزء ۲)

الف) و پیروان به ایشان گفتند: «اگر برای ما اختیاری باشد، از ایشان براءت می‌جوییم، زیرا آنان از ما تبری جستند.»

ب) و پیروان می‌گویند: «کاش بار دیگر به دنیا برمی‌گشتیم، تا از آنها بیزاری جوییم، آن چنان که آنان از ما بیزاری جستند!»

ج) و پیروان گفتند: «اگر ما را به اکراه وا دارند، از آنها بیزاری می‌جوییم، آن چنان که آنان از ما بیزاری جستند!»

د) و به پیروانشان گفتند: «اگر به دنیا بازگردیم، از آنها بیزاری می‌جوییم، آن چنان که آنان از ما بیزاری جستند!»

۶. قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا آلَفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا (بقره/ ۱۷۰: جزء ۲)

الف) می‌گویند: «نه، ما از آنچه پدران خود را بر آن یافتیم، پیروی می‌نماییم.»

ب) گفتند: «بلکه آنچه پدرانمان با آن انس و الفت داشتند را پیروی می‌کنیم.»

ج) گفتند: «بلکه، چیزی را پیروی می‌کنیم که پدرانمان به ما آموختند.»

د) می‌گویند: «نه! ما تنها از آنچه پدرانمان پیروی می‌کنند، اطاعت کردیم.»

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۷. فَإِنْ أَحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ (بقره/۱۹۶: جزء ۲)

الف) و اگر دچار بیماری شدند، آنچه از قربانی فراهم شود (ذبح کنند)

ب) و اگر محصور شدید، آنچه از قربانی فراهم شود (ذبح کنید)

ج) و اگر درون خانه بودید، آنچه از قربانی به شما رسید (ذبح کنید)

د) و اگر محصور شدند، نیازی به چیزی از قربانی نیست (که ذبح کنند)

۸. وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَحَدَنَّهُ الْعِرَّةَ بِالْأَيْمِ (بقره/۲۰۶: جزء ۲)

الف) و هنگامی که به آنها گفته شود: «از خدا بترسید!» لجاجت و تعصب، آنها را به گناه می کشاند.

ب) و هنگامی که از او خواسته شود که تقوا پیشه کند، گناهی او را به غرور وا می دارد.

ج) و هنگامی که به آنها گفته شود: «از خدا بترسید که غرورتان حفظ شود» باز گناه می کنند.

د) و هنگامی که به او گفت از خدا پروا کن، غرور توأم با گناه او را فرا گرفت.

۹. كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا (بقره/۲۶۴: جزء ۳)

الف) همچون قطعه سنگی که بر آن خاک بنشیند و آنگاه باد بر آن اصابت کند و آن را صاف کند.

ب) همچون قطعه سنگی که بر آن خاک بریزد، سپس بر آن آب بریزد و سفت و سخت رها شود.

ج) همچون قطعه سنگی که بر آن، خاک باشد و رگبار باران به آن برسد، و آن را صاف رها کند.

د) همچون قطعه سنگی سفید که گرد و خاک بر آن اصابت کند و ما با وزاندن باد آن را صاف رها سازیم.

۱۰. وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ (بقره/۲۸۰: جزء ۳)

الف) و اگر (بدهکار) قدرت پرداخت نداشته باشد، او را تا هنگام توانایی، مهلت دهید!

ب) و اگر (بدهکار) عائله مند است، او را تا هنگام توانگری، مهلت دهید!

ج) و اگر (بدهکار) از بستگان است، حرمت قرابت و خویشاوندی را در نظر بگیرید!

د) و اگر (بدهکار) در زندان است، تا هنگام رهایی اش، منتظر بمانید!

۱۱. هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ (آل عمران/ ۶۶: جزء ۳)

الف) کجا ایند آنانکه درباره آنچه نسبت به آن آگاه بودید، با ایشان گفتگو و ستیز کردید؟

ب) شما کسانی هستید که درباره آنچه نسبت به آن آگاه بودید، گفتگو و ستیز کردید.

ج) آنان کسانی هستند که درباره آنچه نسبت به آن آگاه بودید، با ایشان گفتگو و ستیز کردید.

د) آگاه باشید که اینان همان کسانی هستند که درباره آنچه نسبت به آن آگاه بودید، با شما گفتگو و ستیز کردند؟

۱۲. وَالَّذِينَ كُونُوا رَبَّآئِبِينَ يَمَّا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَيَمَّا كُنْتُمْ تُدْرُسُونَ (آل عمران/ ۷۹: جزء ۳)

الف) بلکه با مردان الهی همراه باشید به خاطر اینکه کتاب خدا را به شما می آموزند و شما فرا می گیرید.

ب) بلکه مردمی الهی باشید، آن گونه که کتاب خدا را می آموختید و درس می خواندید.

ج) بلکه با مردان الهی همراه باشید همانگونه که در کتاب خدا یاد گرفته اید و آن را خوانده اید.

د) بلکه مردمی الهی باشید، همانگونه که قبلا بودید، در کتاب خدا نیز این چنین یاد گرفته اید و به دیگران فرا داده اید.

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۱۳. وَيَأْتُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ (آل عمران / ۱۱۲: جزء ۴)

- الف) و غضب خدا را خریده‌اند و خدا مهر بیچارگی بر آنها زده است.
ب) و خدا را به غضب آوردند و در خانه‌های خود گرفتار عذاب شدند.
ج) و خدا را به خشم آوردند و آرامش و تسکین از ایشان سلب شد.
د) و به خشم خدا گرفتار شده‌اند و مهر بیچارگی بر آنها زده شده است.

۱۴. وَكَانَ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلٍ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (آل عمران / ۴۶: جزء ۴)

- الف) چه بسیار پیامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراه آنان جنگ کردند! آنها هیچ گاه در برابر آنچه در راه خدا به آنان می‌رسید، سستی نکردند.
ب) و کجاست آن پیامبری که مردان الهی فراوانی به همراه او جنگ کردند! آنها هیچ گاه در برابر آنچه در راه خدا به آنان می‌رسید، سست نشدند.
ج) و مانند آن پیامبرانی که یاران فراوانی داشتند که در جنگ‌ها همراه او بودند و آنها هیچ‌گاه در برابر آنچه در راه خدا به آنان می‌رسید، سست نشدند.
د) آیا اگر انسان‌های وارسته فراوان در هنگام نبرد، همراه پیامبران بودند آنها در برابر آنچه در راه خدا به آنان می‌رسید، سست می‌شدند؟

۱۵. إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا (آل عمران / ۱۵۵: جزء ۴)

- الف) کسانی از شما که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ احد) بر ولایت و محبت شما باقی ماندند، شیطان در صدد بود آنها را بر اثر بعضی از گناهانی که مرتکب شده بودند، به لغزش اندازد.
ب) کسانی از شما که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ احد) بر ولایت و محبت شما باقی ماندند، به سبب آنچه به دست آوردند شیطان را به ذلت و خواری انداختند.
ج) کسانی که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ احد) از شما رویگردان شدند، شیطان آنها را با بعضی از غنایمی که به دست آوردند، به لغزش انداخت.
د) کسانی از شما که در روز روبرو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ احد) فرار کردند، شیطان آنها را بر اثر بعضی از گناهانی که مرتکب شده بودند، به لغزش انداخت.

۱۶. قُلْ فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (آل عمران / ۱۶۸: جزء ۴)

- الف) بگو: «پس با مرگ دست و پنجه نرم کنید اگر راست می‌گویید!»
ب) بگو: «پس به استقبال مرگ بروید اگر راست می‌گویید!»
ج) بگو: «پس مرگ را بیشتر از خویش دوست بدارید اگر راست می‌گویید!»
د) بگو: «پس مرگ را از خودتان دور سازید اگر راست می‌گویید!»

۱۷. وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا (نساء / ۵۰: جزء ۵)

- الف) و به همان گناه آشکار کفایت نمود.
ب) و همین گناه از او آشکار شد.
ج) و کفایت کردن به آن، گناهی است آشکار!
د) و همین گناه آشکار، کافی است.

۱۸. وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ (نساء / ۸۱: جزء ۵)

- الف) و خداوند می‌نویسد، اما آنان گمان نمی‌برند!
ب) آنچه را در این جلسات می‌گویند، خداوند می‌نویسد!
ج) و خداوند می‌نویسد، اما آنان در غفلت‌اند!
د) و آنچه را در خانه پنهان کردند، خداوند به آن آگاه است.

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۱۹. فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فُتِنَیْنِ وَاللَّهُ أَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا (نساء/ ۸۸: جزء ۵)

- الف) شما را درباره دو گروه از منافقان چه می‌شود؟ در حالی که خداوند بخاطر اعمالشان، (افکار) آنها را کاملاً وارونه کرده است!
ب) شما را چه می‌شود؟ منافقان دو دسته‌اند و خداوند بخاطر اعمالشان، (افکار) آنها را کاملاً وارونه کرده است!
ج) درباره دو دسته از منافقان چه چاره‌ای اندیشیده‌اید؟ در حالی که خداوند خود بخاطر اعمالشان، آنها را در هم شکست!
د) چرا درباره منافقین دو دسته شده‌اید؟! در حالی که خداوند بخاطر اعمالشان، (افکار) آنها را کاملاً وارونه کرده است!

۲۰. وَلَا تَهْتُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ (نساء/ ۱۰۴: جزء ۵)

- الف) و در راه تعقیب دشمن، (هرگز) سست نشوید!
ب) و در نبرد با آن قوم، (هرگز) سست نشوید!
ج) و از ستم دشمن، (هرگز) ضعف به دل راه ندهید!
د) و (هرگز) در کشتار این گروه زیاده‌روی نکنید!

۲۱. وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوا (مائده/ ۲: جزء ۶)

- الف) و نیش‌ها و شماتت‌های گروهی که شما را از آمدن به مسجد الحرام بازداشتند، نباید موجب شود که از حد خود تجاوز کنید!
ب) و دشمنی آن قوم که شما را از آمدن به مسجد الحرام بازداشتند و به شما تعدی نمودند نباید شما را به جنایت وادارد!
ج) و خصومت با جمعیتی که شما را از آمدن به مسجد الحرام بازداشتند، نباید شما را وادار به تعدی و تجاوز کند!
د) و آن گروهی که شما را از آمدن به مسجد الحرام بازداشتند نباید جنایت کنند و به حقتان تعدی و تجاوز نمایند!

۲۲. وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ (مائده/ ۱۳: جزء ۶)

- الف) این‌گونه نخواهد ماند! بر هر خائنی از ایشان مطلع می‌شوی، مگر عده کمی از آنان!
ب) این‌گونه نیست که بر هر خیانتی از جانب آنها آگاه شوی، البته جز مقداری اندک از آن!
ج) غمگین مباش که از هر خیانتی از سمت آنها آگاه می‌شوی، مگر مقداری اندک از آن!
د) و پیوسته، از خیانتی از آنها آگاه می‌شوی، مگر عده کمی از آنان!

۲۳. فَطَوَّعَتْ لَهٗ و نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ (مائده/ ۲۹: جزء ۶)

- الف) نفس سرکش، کم کم او را به کشتن برادرش ترغیب کرد (سرانجام) او را کشت.
ب) پس او با خود درباره کشتن برادرش اندیشید و (سرانجام) او را کشت.
ج) فکر کشتن برادرش او را به خود مشغول ساخت و (سرانجام) او را به قتل رسانید.
د) به او پیشنهاد قتل برادرش را داد و او (نیز سرانجام) وی را به قتل رسانید.

۲۴. لَوْلَا يَنْهٰهُمْ الرَّبَّائِيُوْنَ وَالْاَحْبَابُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ (مائده/ ۶۳: جزء ۶)

- الف) اگر دانشمندان نصاری و علمای یهود نبودند، آنها سخنان گناه‌آمیز نمی‌گفتند و مال حرام، نمی‌خوردند!
ب) چرا آنان دانشمندان نصاری و علمای یهود را از سخنان گناه‌آمیز و خوردن مال حرام، نهی نمی‌کنند؟!
ج) اگر دانشمندان نصاری و علمای یهود را نهی نکند سخنان گناه‌آمیز می‌گویند و گوشت حیوانات حرام گوشت را می‌خورند.
د) چرا دانشمندان نصاری و علمای یهود، آنها را از سخنان گناه‌آمیز و خوردن مال حرام، نهی نمی‌کنند؟!

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۲۵. تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ آرْتَبْتُمَا (مائده/ ۱۰۶: جزء ۷)

الف) پس از نماز آن دو را حبس کنید تا آنکه به خداوند سوگند خورند که تردید ننموده‌اند.

ب) پس از نماز آن دو را حبس کنید تا آنکه اگر تردید دارند به خداوند سوگند خورند.

ج) اگر در صدق آنها شک کردید، آنها را بعد از نماز نگاه می‌دارید تا به خداوند سوگند یاد کنند.

د) چون در صدق آنها شک کرده‌بودید، آنها را بعد از نماز نگاه داشتید پس باید به خداوند سوگند یاد کنند که تردید ندارند.

۲۶. ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ (انعام/ ۲۳: جزء ۷)

الف) دیگر ایشان را آزمایش نکن، زیرا گفتند که خداوند پروردگار ماست و ما از شرک‌ورزان نیستیم.

ب) ایشان در پی فتنه‌گری نیستند، زیرا که می‌گویند: «به خداوندی که پروردگار ماست سوگند که ما مشرک نیستیم!»

ج) فتنه‌گری آنها جز این نیست که می‌گویند: «به خداوندی که پروردگار ماست سوگند که ما با مشرکان نیستیم!»

د) سپس پاسخ و عذر آنها، چیزی جز این نیست که می‌گویند: «به خداوندی که پروردگار ماست سوگند که ما مشرک نبودیم!»

۲۷. فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ (انعام/ ۴۱: جزء ۷)

الف) و او اگر بخواهد، مشکلی را که بخاطر آن او را خوانده‌اید، برطرف می‌سازد و آنچه را (امروز) همتای خدا قرار می‌دهید، (در آن روز) فراموش خواهید کرد.

ب) پس امروز بر شما آشکار شد که دعایی نمی‌کنید مگر آنکه مشیت او اجازه دهد و آنچه را که شریک او می‌پنداشتید فراموش می‌کنید.

ج) پرده از روی آنچه که همراه او می‌خوانید به اذن او کنار خواهد رفت و آنچه را (امروز) همتایش قرار می‌دهید، (در آن روز) فراموش خواهید کرد.

د) و او اگر بخواهد، مشکلی را که بخاطر آن او را خوانده‌اید، برطرف می‌سازد اما شما زود فراموش می‌کنید به خاطر اینکه شما شرک می‌ورزید.

۲۸. كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ (انعام/ ۷۱: جزء ۷)

الف) مانند کسی که شیطانها او را بر روی زمین از راه به در برده‌اند و حیران [بر جای مانده] است؟

ب) مانند کسی که انسان‌های شیطان‌صفت روی زمین، با وسوسه‌هایشان آنها را به حیرت افکنده‌اند.

ج) مانند کسی که شیطانها را زمین‌گیر نموده و آنها در کارش حیران مانده‌اند.

د) مانند کسی که شیطانها با وسوسه‌های خود او را زمین‌گیر کرده‌اند و حیران [بر جای مانده] است.

۲۹. وَلَيَصْفَىٰ إِلَيْهِ أَفِيْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلَيَرِضُوهُ (انعام/ ۱۱۳: جزء ۸)

الف) و باید دل‌های آنانکه به آخرت ایمان ندارند را به خدا میل دهی و به آرامش برسانی.

ب) و بزودی دل‌های آنانکه به آخرت ایمان نداشتند منقلب خواهد شد و آرام خواهد گرفت.

ج) که دل‌های منکران قیامت، به آنها متمایل گردد و به آن راضی شوند.

د) و دل‌های آنانکه به آخرت نمی‌گروند، خوار و کوچک خواهد شد و خداوند راضی خواهد گردید.

۳۰. سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ (انعام/ ۱۲۴: جزء ۸)

الف) به زودی کسانی که مرتکب گناه شدند، گرفتار حقارت در پیشگاه خدا و عذاب شدید خواهند شد.

ب) به زودی آنانکه گناه کردند و آن را کوچک شمردند نزد خدا حاضر خواهند شد و عذابی دردناک خواهند دید.

ج) به زودی آنانکه گناه کردند، تاوانش را خواهند دید، آنان از دیدگاه خداوند پست و حقیرند و عذاب دردناک خواهند داشت.

د) آنان که پیشگاه خداوند را کوچک شمردند تاوان گناه خود را خواهند دید و عذابی دردناک خواهند چشید.

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۳۱. وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْت لَنَا (انعام/ ۱۲۸: جزء ۸)

- الف) و مهلتی را که برای ما مقرر نموده‌ای به ما ابلاغ کن!
ب) و به اجلی که برای خویش مقرر نمودیم، رسیدیم.
ج) و مزدی را که برایمان در نظر گرفتی به ما برسان.
د) و به اجلی که برای ما مقرر داشته بودی رسیدیم

۳۲. فَذَلَّلَهُمَا يَغرُورٍ (اعراف/ ۲۲: جزء ۸)

- الف) و آنان را به تکبر دلالت نمود.
ب) آنها را با فریب (از مقامشان) فرود آورد.
ج) و غرور را دلیل (فرود از مقامشان) خواند.
د) پس با غرور برایشان دلیل آورد.

۳۳. فَغَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (اعراف/ ۱۱۹: جزء ۹)

- الف) پس در آنجا مغلوب شدند و در حال خواری به خانه‌هایشان بازگشتند.
ب) پس در آنجا غلبه کردند و آنان را خوار و کوچک نمودند.
ج) و در آنجا مغلوب شدند و خوار و کوچک گشتند.
د) پس با شکست ایشان را هلاک کرد و آنان خوار و کوچک گشتند.

۳۴. فَلَمَّا أَحَدَتْهُمْ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ (اعراف/ ۱۵۵: جزء ۹)

- الف) و هنگامی که آنها را نومیدی و یأس فرا گرفت، گفتند: «پروردگارا! ای کاش آنها را پیش از این به تنهایی هلاک می کردی!»
ب) و هنگامی که جفای ایشان به وی رسید، گفت: «پروردگارا! اگر می خواستی، می توانستی آنها را پیش از این و به دست خویش هلاک کنی!»
ج) و هنگامی که آنها را زمین لرزه فرا گرفت، گفت: «پروردگارا! اگر می خواستی، آنها و مرا پیش از این نیز هلاک می کردی!»
د) و هنگامی که آنها را زمین لرزه فرا گرفت، گفت: «پروردگارا! اگر می خواستی، می توانستی به تنهایی آنها را پیش از این نیز هلاک کنی!»

۳۵. يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ (اعراف/ ۱۶۹: جزء ۹)

- الف) متاع این دنیای پست را گرفته و می گویند: «بزودی بخشیده خواهیم شد!» اما اگر متاع دیگری همانند آن به دستشان بیفتد، آن را (نیز) می گیرند.
ب) همه سرزمین‌ها را در این نزدیکی غصب کرده‌اند و می گویند: «بزودی بخشیده خواهیم شد!» اما اگر زمین‌های دیگری همانند آن به دستشان بیفتد، آن را (نیز) می گیرند.
ج) در حالی که دل به این غنیمت‌های کوچک بسته‌اند، می گویند: «بزودی بخشیده خواهیم شد!» اما اگر غنایم دیگری همانند آن به دستشان بیفتد، از ایشان باز پس می گیرند.
د) متاع این دنیای پست را گرفته و می گویند: «بزودی بخشیده خواهیم شد و اگر ما را بمیرانند، متاع دیگری همانند این را نیز با دستن خویش بر خواهیم گرفت!»

۳۶. وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَظْمِ ثُمَّ لَا يَقْضِرُونَ (اعراف/ ۲۰۲: جزء ۹)

- الف) و برادرانشان آنان را در گرفتاری‌ها مدد می‌رسانند و در حق‌شان کوتاهی نمی‌کنند!
ب) و برادرانشان پیوسته آنها را در گمراهی پیش می‌برند و باز نمی‌ایستند!
ج) و آنان برادرانشان را در گمراهی پیش می‌برند و باز نمی‌ایستند!
د) و برادرانشان در دوران گمراهی آنان را مدد رسانند و پس از آن نیز کوتاهی نکردند!

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۳۷. وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَیُّتِمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قُبُلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ (انفال / ۴۴: جزء ۱۰)

- (الف) و آن هنگام ایشان را دیدید و با آنها اندکی رو در رو و چشم در چشم شدید و آنان نیز با شما چشم در چشم شدند!
(ب) و چون آنان را می بینید در چشمتان خوار و بی مقدار می شوند در حالی که قبلاً آنان شما را خوار و بی مقدار می دیدند!
(ج) و در آن هنگام که با هم رو به رو شدید، آنان در نظرتان اندک خواهند شد و شما نیز از نظر آنان کم شمار خواهید بود!
(د) و در آن هنگام که با هم رو به رو شدید، آنها را به چشم شما کم نشان می داد و شما را به چشم آنها کم می نمود!

۳۸. وَإِنَّمَا تَخَافَنَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ (انفال / ۵۸: جزء ۱۰)

- (الف) و اگرچه از خیانت گروهی بیم داشته باشی، با این حال درباره آنان مساوات و عدالت را جاری ساز!
(ب) و هر گاه از خیانت گروهی بیم داشته باشی، به طور عادلانه به آنها اعلام کن که پیمانشان لغو شده است.
(ج) و هر گاه خیانت قومی بر تو پوشیده بود، با این حال درباره آنان مساوات و عدالت را جاری ساز!
(د) و هر گاه قومی از خیانت تو ترس داشتند، به طور عادلانه به آنها اعلام صلح کن!

۳۹. لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وِلَا دِمَّةً (توبه / ۱۰: جزء ۱۰)

- (الف) رعایت هیچ مؤمنی را نمی کنند، حتی با وجود عهد و پیمان.
(ب) به هیچ مؤمنی رغبت نشان نمی دهند و پیمان نمی بندند.
(ج) با هیچ مؤمنی روبرو نمی شوند مگر با نکوهش و مذمت او.
(د) درباره هیچ فرد باایمانی رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی کنند

۴۰. وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ (توبه / ۲۵: جزء ۱۰)

- (الف) و زمین با همه وسعتش بر شما تنگ شد
(ب) و زمین را بر شما با همه گستردگی آن تنگ کردند.
(ج) و سرزمین های شما را برای کسب سود تنگ تر کردند.
(د) و زمین با آنکه ثمره می دهد شما را به تنگدستی افکند.

۴۱. عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ (توبه / ۹۸: جزء ۱۱)

- (الف) حوادث بد و دردناک برای خود آنهاست
(ب) بازتاب و عواقب بدیها به سوی خودشان بر می گردد.
(ج) آنان بر لبه پرتگاه زشتی ها هستند.
(د) محفل ایشان سرشار از زشتی هاست.

۴۲. فَأَنهَارٍ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ (توبه / ۱۰۹: جزء ۱۱)

- (الف) پس آنگاه زبانه آتش جهنم او را به کام خود کشید.
(ب) آنگاه که شب را در میان آتش جهنم روز کرد.
(ج) پس قصد خروج از آتش جهنم نمود.
(د) پس در آتش دوزخ فرومی ریزد

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۴۳. مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرْفَعُ قُلُوبَ قَوْمٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ (توبه/ ۱۱۷: جزء ۱۱)

- الف) با آنکه دل‌های گروهی از ایشان کاملاً منحرف شده بود، ولی پس از آن خدا توبه آنها را پذیرفت.
ب) بعد از آنکه نزدیک بود دل‌های گروهی از آنها از حق منحرف شود، سپس خدا توبه آنها را پذیرفت.
ج) خداوند بعد از آنکه دل‌های گروهی از ایشان را از حق منحرف ساخت، توبه آنها را پذیرفت.
د) خداوند بعد از آنکه دل‌های گروهی از ایشان را تنگ ساخته بود، توبه ایشان را پذیرفت.

۴۴. وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ (یونس / ۲۶: جزء ۱۱)

- الف) بر چهره‌هایشان مس گذاخته نمی‌ریزند و ذلت نیز نمی‌بینند.
ب) و چهره ایشان را به آتش نزدیک نسازید و ذلیلش نکنید.
ج) و تاریکی و ذلت، چهره‌هایشان را نمی‌پوشاند.
د) و چهره‌هایشان هرگز تازیانه و خواری نخواهد چشید.

۴۵. وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا (هود/ ۳۱: جزء ۱۲)

- الف) و به آنان که چشم دیدن شما را ندارند نمی‌گویم که خدا به ایشان نیکی نرساند.
ب) و نمی‌گویم کسانی که در نظر شما خوار می‌آیند، خداوند خیری به آنها نخواهد داد.
ج) و نمی‌گویم چشم‌انتظار افزونتر از این نباشید که خدا به شما خیر ندهد.
د) و نمی‌گویم چشم‌انتظار افزونتر از این نباشید، زیرا خداوند به چنین کسانی خیر نمی‌دهد.

۴۶. وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ (هود/ ۳۴: جزء ۱۲)

- الف) و نصایح من شما را سودی ندهد، زیرا من نمی‌خواهم اندرزتان دهم و خداوند نیز می‌خواهد شما را گمراه سازد!
ب) و از شما سودی نمی‌خواهم، بلکه نصیحتتان می‌کنم و دوست‌دار اندرز شما هستم، مگر آنکه خدا اراده گمراهیتان نماید.
ج) هر گاه خدا بخواهد شما را گمراه سازد و من بخواهم شما را اندرز دهم، اندرز من سودی به حالتان نخواهد داشت!
د) و اندرزهای من شما را سودی نبخشید زیرا خداوند خواست که شما را گمراه کند گرچه من خواستم که شما را اندرز دهم.

۴۷. يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ (هود/ ۵۲: جزء ۱۲)

- الف) آسمان را بر سرتان فرو می‌ریزد و قدرتمندانی، قدرتمندتر از شما به سویتان می‌فرستد، تا دیگر گناهکاری بین شما نماند.
ب) (باران) آسمان را پی در پی بر شما بفرستد و نیرویی بر نیرویتان بیفزاید! و گنهکارانه، روی (از حق) بر نتابید!
ج) (باران) آسمان را یک روز در میان بر شما بفرستد و نیرویی بر نیرویتان بیفزاید! ولی شما گنهکارانه، روی (از حق) بر می‌تابید!
د) اکنون که باران همیشگی بر سرتان فرو می‌ریزد و نیروهایتان فزونتر می‌گردد، از گناهکاری روی برتابید!

۴۸. إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمًا أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (هود/ ۷۵: جزء ۱۲)

- الف) ابراهیم، بردبار و یکتاپرست و بازگشت‌کننده (به سوی خدا) بود.
ب) ابراهیم، بردبار و گذشت‌کننده و بسیار تضرع‌کننده (به سوی خدا) بود.
ج) ابراهیم، صبور و یکتاپرست و مطیع (فرمان خدا) بود.
د) ابراهیم، بردبار و دلسوز و بازگشت‌کننده (به سوی خدا) بود.

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۴۹. هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رَدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ (یوسف / ۶۵: جزء ۱۳)

الف) این مال اندک از آن ماست که به ما باز پس داده شده است! و ما برای خانواده خویش مواد غذایی می آوریم و برادرمان را حفظ خواهیم کرد و یک بار شتر زیادت دریاقت خواهیم داشت.

ب) این سرمایه ماست که به ما باز پس گردانده شده که آن را صرف اهل و عیال خود می کنیم و با آن از برادرمان مراقبت می کنیم و یک بار شتر زیادت دریاقت می کنیم.

ج) این سرمایه ماست که به ما باز پس گردانده شده است! و ما برای خانواده خویش مواد غذایی می آوریم و برادرمان را حفظ خواهیم کرد و یک بار شتر زیادت دریاقت خواهیم داشت.

د) این سرمایه ماست، آن را به ما بازگردان تا ما برای خانواده خویش مواد غذایی آوریم و برادرمان را حفظ کنیم و یک بار شتر زیادت دریاقت کنیم.

۵۰. وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ... (یوسف / ۹۴: جزء ۱۳)

الف) و هنگامی که به شتران رسید...

ب) و هنگامی که کاروان بدانجا رسید...

ج) و هنگامی که شتران راه افتادند...

د) هنگامی که کاروان جدا شد...

۵۱. فَأَحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا (رعد / ۱۷: جزء ۱۳)

الف) سپس سیل بر روی خود کفی حمل کرد.

ب) شاید که سیل بر روی خود کفی داشته باشد.

ج) ممکن است که سیل موج و سهمگین باشد.

د) پس سیل را به دره ها و رودها روانه ساخت.

۵۲. وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ (ابراهیم / ۷: جزء ۱۳)

الف) و آنگاه پروردگارتان اجازه داد که شکر کنید، تا (نعمت خود را) بر شما بیفزاید.

ب) و هنگامی که پروردگارتان اعلام داشت: «اگر شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما خواهیم افزود.»

ج) و هنگامی که مورد مغفرت پروردگارتان باشید و در صورتی که شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما خواهد افزود.

د) و هنگامی که از پروردگارتان خواست که در صورتی که شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما بیفزاید.

۵۳. قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (حجر / ۵۳: جزء ۱۴)

الف) گفتند: «شتاب مکن، ما تو را به پسری دانا بشارت می دهیم!»

ب) گفتند: «نترس، ما مژده دهندگان از سوی جوانی دانا هستیم!»

ج) گفتند: «اگر نهراسی، به یقین تو را به پسری دانا بشارت می دهیم!»

د) گفتند: «نترس، ما تو را به پسری دانا بشارت می دهیم!»

۵۴. وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ (نحل / ۱۴: جزء ۱۴)

الف) و آسمان را با اجرام درون آن می بینی.

ب) و روزگار را می بینی که به پایان خود می رسد.

ج) و کشتی شناور بر دریا را دید.

د) و کشتیها را می بینی که سینه دریا را می شکافند

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۵۵. فَاصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا عَمِلُوا وَحَاقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (نحل/۳۴: جزء ۱۴)

الف) پس به خاطر اعمال بدی که انجام دادند عقوبتشان کرد و به خاطر آنچه تمسخر می کردند آنان را به کیفر رسانید.

ب) و سرانجام بدیهای اعمالشان به آنها رسید و آنچه را استهزا می کردند، بر آنان وارد شد.

ج) پس به اعمال بد گرفتارشان کرد اما آنچه را استهزا می کردند، بر آنان وارد شد.

د) و سرانجام عواقب اعمالشان به آنها رسید و آنچه را که تمسخر می کردند، ایشان را به گمراهی افکند.

۵۶. أَيْمِسْكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ (نحل/۵۹: جزء ۱۴)

الف) آیا او را در دورترین مکان قرار دهد یا در خاک پنهانش کند؟!

ب) آیا او را با فقر نگهدارد، یا در خاک پنهانش کند؟!

ج) آیا او را با قبول ننگ نگهدارد، یا در خاک پنهانش کند؟!

د) آیا او را به اکراه نگهدارد، یا در خاک نهاده، سنگسارش کند؟!

۵۷. فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَاسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ (اسراء/۵: جزء ۱۵)

الف) هنگامی که نخستین وعده فرا رسد، گروهی از بندگانمان را بر ضد شما می انگیزیم تا پیکار سختی نمایند و سپس شهر و دیارتان را جستجو کنند.

ب) هنگامی که نخستین تن از ایشان به وعده خود وفا کرد، گروهی از بندگان سنگدل خود را بر ضد شما می انگیزیم پس خانهها را جستجو می کنند.

ج) هنگامی که نخستین وعده فرا رسد، گروهی از بندگان پیکارجوی خود را بر ضد شما می انگیزیم پس خانهها را جستجو می کنند.

د) هنگامی که نخستین تن از ایشان به میعادگاه خود بیاید، گروهی از بندگان پیکارجوی خود را همراه با شما می انگیزیم پس خانهها را جستجو می کنند.

۵۸. أَفَأَصْفِنَاكُمْ رِبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَالنَّحْدَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا نَا (اسراء/ ۴۰: جزء ۱۵)

الف) آیا پروردگارتان فرزندان پسر را مخصوص شما ساخته و خودش دخترانی از فرشتگان برگزیده است؟!

ب) آیا پروردگارتان را به داشتن پسران توصیف می کنید و فرشتگان را دختران می گیرید؟!

ج) آیا پروردگارتان به شما پسران را توصیه کرده، در حالی که خودش دخترانی از فرشتگان برگرفته است؟!

د) آیا پروردگارتان را همجنس مردانی که دخترانی از فرشتگان برگرفته است، توصیف می کنید؟!

۵۹. فَسَيُبْعَثُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ (اسراء/ ۵۱: جزء ۱۵)

الف) آنان (از روی تعجب و انکار) سرهای خویش را بر زانو می نهند و می گویند: «در چه زمانی خواهد بود؟!»

ب) آنان سر خود را (به نشانه تمسخر) در حضور تو پایین می افکنند و می گویند: «در چه زمانی خواهد بود؟!»

ج) آنان سر خود را (برای تمسخر) بر زمین می نهند و می گویند: «در چه زمانی خواهد بود؟!»

د) آنان سر خود را (از روی تعجب و انکار) به سوی تو خم می کنند و می گویند: «در چه زمانی خواهد بود؟!»

۶۰. ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْضَىٰ لِمَا لَبِئُوا أَمَدًا (کهف/۱۲: جزء ۱۵)

الف) سپس بیدارشان کردیم تا بدانیم کدام گروه در مدتی که آرمیده بودند آرزوهای خود را برشمرده اند؟

ب) سپس آنان را برانگیختیم تا بدانیم کدام یک از آن دو گروه، مدت خواب خود را بهتر حساب کرده اند؟

ج) سپس بیدارشان کردیم تا بدانیم کدام یک از آن دو گروه امیدوارانه مدت ماندنش را حساب کرده است.

د) سپس آنان را برانگیختیم تا اینکه دانستیم هر گروهی در زمان مکثشان حساب مدت آرمیدنشان را داشت.

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۶۱. كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا (کهف/۹۱: جزء ۱۶)

الف) این چنین بود! و ما به خوبی از امکاناتی که نزد او بود آگاه بودیم!

ب) این چنین از کسانی که نزدش بودند خبر یافتیم.

ج) این چنین بود! و به تحقیق او از خبرهایی که نزدش بود، ما را مطلع می کرد.

د) این چنین او را بر خبرهای پیرامونش آگاه ساختیم.

۶۲. خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا (کهف/۱۰۸: جزء ۱۶)

الف) آنها جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز از آن مکان به جای دیگر منتقل نخواهند شد!

ب) آنها جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز در پیرامون آن ستم نخواهند دید!

ج) آنها جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز در آن مکان ستم نخواهد بود!

د) آنها جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز تقاضای نقل مکان از آن جا نمی کنند!

۶۳. لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُ لَارْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا (مریم/۴۶: جزء ۱۶)

الف) اگر (از این کار) دست برداری، تو را سنگسار می کنم! و برای مدتی طولانی از من دور شو!

ب) اگر (از این کار) دست برداری، تو را سنگسار می کنم! و برای مدتی طولانی تو را از خود دور می کنم!

ج) اگر (از این کار) دست برداری، تو را از خود دور می کنم و مدت طولانی از من دور خواهی ماند!

د) اگر (از این کار) دست برداری، قطعاً تو را سنگسار می کنم! و به کلی از من دور شو!

۶۴. فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُودٍ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ (طه/۷۸: جزء ۱۶)

الف) فرعون یاران او را دنبال کرد و دریا آنان را به طور کامل پوشانید!

ب) فرعون با لشکریانش آنها را دنبال کردند، پس دریا آنان را پوشانید ولی اینان را نپوشانید!

ج) فرعون با لشکریانش آنها را دنبال کردند و دریا آنان را به طور کامل پوشانید!

د) فرعون با لشکریانش آنها را دنبال کردند، ولی آنها از دریا به طور کامل عبور کردند!

۶۵. فَمَا زَالَت تَّلَکَ دَعْوُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ (انبیاء/۱۵: جزء ۱۷)

الف) و آن خواسته شان برآورده نشد، تا اینکه آنها را درو کرده و خاموش ساختیم!

ب) و هم چنان این سخن را تکرار می کردند، تا آنها را درو کرده و خاموش ساختیم!

ج) و سخنشان به پایان نرسید، مگر اینکه آنها را درو کردیم در حالی که فریاد می زدند!

د) و هم چنان ناله و فریاد می کردند، تا آنها را درو کرده و خاموش ساختیم!

۶۶. إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ (انبیاء/۱۰۱: جزء ۱۷)

الف) و البته آنان که در دستیابی به پاداش بر دیگران سبقت یافته اند از آن دور نگاهداشته می شوند.

ب) و البته آنان که در انجام نیکوکاری بر دیگران سبقت یافته اند از آن دور نگاهداشته می شوند.

ج) کسانی که از قبل، وعده نیک از سوی ما به آنها داده شده، از آن دور نگاهداشته می شوند.

د) و البته آنان که در تقرب به ما سابقه نیک دارند از آن دور نگاهداشته می شوند.

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۶۷. ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَلِيَطَّوَفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ (حج/۲۹: جزء ۱۷)

- الف) سپس، باید مدت معین را به پایان رسانند و به نذرهای خود وفا کنند و بر گرد خانه گرامی کعبه، طواف کنند.
ب) سپس، باید بندگی را بجای آورند و به نذرهای خود وفا کنند و بر گرد خانه گرامی کعبه، طواف کنند.
ج) سپس، باید سرهایشان را بتراشند و به نذرهای خود وفا کنند و بر گرد خانه گرامی کعبه، طواف کنند.
د) سپس، باید آلودگیهایشان را برطرف سازند و به نذرهای خود وفا کنند و بر گرد خانه گرامی کعبه، طواف کنند.

۶۸. وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (حج/۵۱: جزء ۱۷)

- الف) و آنها که در (محو) آیات ما تلاش کردند، و چنین می‌پنداشتند که می‌توانند بر اراده حتمی ما غالب شوند، اصحاب دوزخند!
ب) و آنها که در (محو) نشانه‌های ما تلاش و کوشش کردند، عاجزان و ناتوانانی هستند که همگی اصحاب دوزخند!
ج) و آنها که سعی کردند آیات ما را به ناتوانی کشانند، آنان اصحاب دوزخند!
د) و آنها که در (محو) آیات ما تلاش کردند، در حالی که ناتوانند، در میان اصحاب دوزخ خواهند بود!

۶۹. فَمَنِ ابْتَعَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (مؤمنون/۷: جزء ۱۸)

- الف) و کسانی که غیر از این طریق را طلب کنند، پس ایشان به سوی ما باز خواهند گشت!
ب) و کسانی که غیر از این طریق را طلب کنند، تجاوزگرند!
ج) و کسانی که علاوه بر این بغی و ستم نیز کنند، تجاوزگرند!
د) و کسانی که علاوه بر این بغی و ستم نیز کنند، پس ایشان به سوی ما باز خواهند گشت!

۷۰. أَيْدِيكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ (مؤمنون/۳۵: جزء ۱۸)

- الف) آیا به شما وعده ندادیم هنگامی که مردید و خاک و استخوانهایی (پوسیده) شدید، بار دیگر (از قبرها) بیرون آورده می‌شوید؟!
ب) آیا می‌پندارید هنگامی که مردید و خاک و استخوانهایی (پوسیده) شدید، بار دیگر (از قبرها) بیرون آورده می‌شوید؟!
ج) آیا این وعده را باور کرده‌اید که: «چون مردید و خاک و استخوانهایی (پوسیده) شدید، بار دیگر (از قبرها) بیرون آورده می‌شوید»؟!
د) آیا او به شما وعده می‌دهد هنگامی که مردید و خاک و استخوانهایی (پوسیده) شدید، بار دیگر (از قبرها) بیرون آورده می‌شوید؟!

۷۱. وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ (مؤمنون/۹۵: جزء ۱۸)

- الف) و ما بر آنیم که آنچه را به ایشان وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم و قطعاً تواناییم.
ب) و ما تواناییم که آنچه را به آنها وعده می‌دهیم به تو نشان دهیم!
ج) و ما بر آنیم که به آنان نشان دهیم که قدرت تحقق وعده خود به ایشان را داریم.
د) و ما تواناییم که آنچه را به آنها وعده می‌دهیم به آنها نشان دهیم!

۷۲. قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ (مؤمنون/۱۱۲: جزء ۱۸)

- الف) می‌گوید: «به حساب سال‌های زمینی چقدر ماندید؟»
ب) می‌گوید: «چند سال در زمین فساد کردید؟»
ج) می‌گوید: «چند سال در روی زمین توقف کردید؟»
د) می‌گوید: «چند سال زمینی شما را به خواب بردند؟»

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۷۳. وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ فَعَلْنَا لَهُ بَأْسًا مِّنْهُنَّ (فرقان/ ۲۳: جزء ۱۹)

- الف) و ما به سراغ اعمالی که انجام نداده‌اند می‌رویم، و همه را همچون ذرات غبار پراکنده در هوا قرار می‌دهیم.
ب) و ما به سراغ اعمالی که انجام داده‌اند می‌رویم، و همه را همچون ذرات غبار پراکنده در هوا قرار می‌دهیم.
ج) و ما به سراغ اعمالی می‌رویم که انجام داده‌اند اما همه را همچون ذرات غبار پراکنده در هوا قرار داده‌اند.
د) و به سراغ آنان می‌روم و عملی را که انجام داده‌اند همچون ذرات غبار پراکنده در هوا قرار می‌دهم.

۷۴. إِنَّ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنَّ صَبَرْنَا عَلَيْهَا (فرقان / ۴۲: جزء ۱۹)

- الف) اگر ما استقامت نمی‌کردیم، بیم آن می‌رفت که ما را از راه خداوند گمراه نماید!
ب) اگر ما استقامت نمی‌کردیم، بیم آن می‌رفت که به سوی بت‌ها گمراه شویم!
ج) اگر ما بر پرستش خدایانمان استقامت نمی‌کردیم، بیم آن می‌رفت که ما را گمراه سازد!
د) نمی‌تواند ما را از خدایانمان گمراه سازد، مگر آنکه بر آن استقامت نوزیم!

۷۵. قَالُوا آرَجِهَ وَأَخَاهُ وَأُبَعَثَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (شعراء/ ۳۶: جزء ۱۹)

- الف) گفتند: او و برادرش را زندانی کن و پیروانش را نیز در تمام شهرها بازداشت کن.
ب) گفتند: او و برادرش را به بند بکش و در حاشیه شهرها بگردان.
ج) گفتند: او و برادرش را مهلت ده و مأموران را برای بسیج به تمام شهرها اعزام کن.
د) گفتند: بر او و برادرش سخت بگیر و پیروان او را در شهرها جمع‌آوری کن.

۷۶. وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ (شعراء/ ۹۲: جزء ۱۹)

- الف) و به ایشان گفت: در کجا به عبادت می‌پرداختید؟
ب) و به آنان گفته می‌شود: کجاست معابدی که در آنها پرستش می‌کردید؟
ج) و به ایشان گفته شد آن هنگام که عبادتتان می‌کردند کجا بودید؟
د) و به آنان گفته می‌شود: کجا هستند معبودانی که آنها را پرستش می‌کردید؟

۷۷. فَبَصَّرْتَهُ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (قصص / ۱۱: جزء ۲۰)

- الف) او نیز از دور ماجرا را مشاهده کرد در حالی که آنان بی‌خبر بودند.
ب) پس در نزدیکی تماشاگر آن بود در حالی که آنان بی‌خبر بودند.
ج) پس به زودی تماشاگر آن شد در حالی که آنان بی‌خبر بودند.
د) پس به ناگاه بینا گشت در حالی که آنان بی‌خبر بودند.

۷۸. فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي (قصص/ ۳۴: جزء ۲۰)

- الف) مرا همراه او بفرست تا یاور من باشد و مرا تصدیق کند.
ب) او را سریعاً همراه من بفرست تا مرا تصدیق کند.
ج) او را همراه من بفرست بی‌گمان مرا تصدیق می‌کند.
د) او را همراه من بفرست تا یاور من باشد و مرا تصدیق کند.

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۷۹. قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهِرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ (قصص / ۴۸: جزء ۲۰)

- الف) گفتند: «این دو عمل جادویی نمایش داده‌اند» و نیز گفتند: «ما همگی به آن دو کافریم»؟!
ب) گفتند: «این دو نفر دو ساحرند که ظهور کرده‌اند (تا ما را گمراه کنند) ولی ما به هر دو کافریم»؟!
ج) گفتند: «این دو نفر دو ساحرند که دست به دست هم داده‌اند (تا ما را گمراه کنند) و ما به هر دو کافریم»؟!
د) گفتند: «هر دو کار سحر است که تنها از این دو نفر نمایان می‌شود و ما به هر دوی آنها کافریم»!؟

۸۰. فَعَيَّتْ عَلَيْهِمُ الْآنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ (قصص / ۶۶: جزء ۲۰)

- الف) پس بر دل‌هاشان پرده افکنده شد و دیگر از اخبار از یکدیگر نمی‌پرسند.
ب) در آن روز، همه اخبار بر آنان پوشیده می‌ماند، (حتی نمی‌توانند) از یکدیگر سؤالی کنند.
ج) پس اخبار (هولناک) ایشان را کور کرد و در آن روز، دیگر از هم سؤالی نمی‌پرسند.
د) در آن روز، همه اخبار بر آنان پوشیده می‌ماند و نمی‌توانند (از آن اخبار) سؤال کنند.

۸۱. ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّؤَالِي أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ (روم / ۱۰: جزء ۲۱)

- الف) سپس سرانجام کسانی که اعمال بد مرتکب شدند بدتر است؛ زیرا که آیات خدا را تکذیب کردند.
ب) سپس سرانجام کسانی که اعمال بد مرتکب شدند به جایی رسید که آیات خدا را تکذیب کردند.
ج) سپس عاقبتشان مانند کسانی خواهد بود که اعمال بد مرتکب شدند و آیات خدا را تکذیب کردند.
د) سپس سرانجام کسانی که اعمال بد مرتکب شدند تاریکی خواهد بود؛ زیرا که آیات خدا را تکذیب کردند.

۸۲. أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُسْرِكُونَ (روم / ۳۵: جزء ۲۱)

- الف) آیا کسی از سوی ما بر آنان سلطه یافته که با آنانکه به ما شرک ورزیدند سخن گفته باشد؟
ب) آیا دلیل محکمی بر آنان نازل شده است که از شرکشان سخن می‌گوید؟
ج) آیا ما برهانی بر آنان اقامه کردیم که مشرکان درباره آنچه شریک او گرفته‌اند سخن می‌گویند؟
د) آیا ما دلیل محکمی بر آنان فرستادیم که از شرکشان سخن می‌گوید؟

۸۳. وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا (لقمان / ۷: جزء ۲۱)

- الف) و هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود، مستکبرانه روی برمی‌گرداند.
ب) و هنگامی که آیات ما را می‌خواند، مستکبرانه روی برمی‌گرداند.
ج) و هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود، با مستکبران دوستی می‌کند.
د) و از هنگامی که آیات ما بر او خوانده شده، روی برگردانده و مستکبر شده است.

۸۴. وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ (لقمان / ۳۲: جزء ۲۱)

- الف) و آیات ما را هیچ کس جز خطا کار ناسپاسگزار انکار نمی‌کند!
ب) و آیات ما را هیچ کس جز کافر ناسپاسگزار انکار نمی‌کند!
ج) و آیات ما را هیچ کس جز پیمان شکنان ناسپاس انکار نمی‌کنند!
د) و آیات ما را هیچ کس جز خطا کار کافری انکار نمی‌کند!

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۸۵. وَتَحْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ (احزاب/ ۳۷: جزء ۲۲)

- الف) و در دل چیزی را پنهان می‌داشتی که خداوند آن را آشکار می‌کند.
ب) و تو آن را در دل پنهان داشتی، خداوند نیز آن را آشکار نکرد.
ج) و تو در دل خود آن را پنهان کردی، ناگهان خداوند آن را آشکار نمود.
د) و در دلت پنهانش کن، خداوند نیز آن را آشکار نخواهد کرد.

۸۶. هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُرِّتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ (سبأ/ ۷: جزء ۲۲)

- الف) آیا مردی را به شما نشان دهیم که به شما خبر می‌دهد هنگامی که سخت از هم متلاشی شدید، آفرینش تازه‌ای خواهید یافت؟
ب) آیا مردی را به شما نشان داده و از او به شما خبر بدهم که هنگامی که سخت از هم متلاشی شد، سپس آفرینش تازه‌ای یافت؟
ج) آیا مردی را به شما نشان ندادم که به شما خبر داده بود هنگامی که سخت از هم متلاشی شدید، آفرینش تازه‌ای خواهید یافت؟
د) آیا برای شما درباره آن مرد دلیل اقامه نکردیم که به شما خبر داده بود هنگامی که سخت از هم متلاشی شدید، آفرینش تازه‌ای خواهید یافت؟

۸۷. قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ (سبأ/ ۲۵: جزء ۲۲)

- الف) بگو: «شما از گناهی که ما کرده‌ایم سؤال نخواهید شد، (همان گونه که) ما در برابر اعمال شما مسئول نیستیم!»
ب) بگو: «از آنچه گناه کردیم نپرسید (که در این صورت) ما نیز از آنچه شما انجام دادید سؤال نخواهیم کرد.»
ج) بگو: «از گناهی که در حق ما کردید سؤال نخواهد شد و ما نیز از آنچه شما انجام دادید سؤال نخواهیم کرد.»
د) بگو: «آیا از شما درباره گناهی که ما کرده‌ایم سؤال نخواهد شد و ما نیز در برابر اعمال شما مسئول نیستیم؟»

۸۸. وَأَسْرُوا النَّالِمَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ (سبأ/ ۳۳: جزء ۲۲)

- الف) و آنان پشیمانی را پنهان می‌دارند تا عذاب نبینند.
ب) و آنان هنگامی که عذاب را می‌بینند پشیمانی خود را پنهان می‌کنند.
ج) و آنان پشیمانی را پنهان می‌دارند اما عذاب را می‌بینند.
د) و آنان هنگامی که عذاب را می‌بینند ابراز پشیمانی می‌کنند.

۸۹. وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ (یس / ۶۶: جزء ۲۳)

- الف) و اگر بخواهیم پرده از چشمانشان کنار می‌زدیم.
ب) با این حال خواستیم که چشمانشان را کور نماییم.
ج) و اگر بخواهیم بر چشمانشان سرب مذاب می‌ریزیم.
د) و اگر بخواهیم چشمانشان را محو کنیم.

۹۰. وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ (صافات/ ۱۳: جزء ۲۳)

- الف) و هنگامی که به آنان تذکر داده شود، هرگز متذکر نمی‌شوند!
ب) و چون به ایشان تذکر می‌دهی، هرگز متذکر نمی‌شوند!
ج) و چون یادشان می‌کنی، آنان یادت نمی‌کنند!
د) گرچه پندشان می‌دهی، هرگز متذکر نمی‌شوند!

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۹۱. فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (ص ۲۳؛ جز ۲۳)

- الف) گفت: آن را رها کن چرا که در گفتار شکست نخواهد خورد
 ب) گفت: این یکی را هم به من واگذار و در سخن بر من غلبه کرده است
 ج) گفت: سرپرستی اش را به من واگذار و در کلام شخص عزیزی است
 د) گفت: سرپرستی اش را رها کن چرا که در بحث بر همگان غلبه خواهد کرد.

۹۲. مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى (زمر ۳، جز ۲۳)

- الف) آنان پرستیده نمی شوند مگر اینکه به خدا نزدیک شویم
 ب) از آن پرستیده نمی شوند جز اینکه ما را به سوی خدا هدایت کنند
 ج) اینها را نمی پرستیم جز اینکه خدا برای تقرب دستور (به پرستش) آنها داده است.
 د) اینها را نمی پرستیم مگر بخاطر اینکه ما را به خداوند نزدیک کنند

۹۳. وَبَدَأَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ (زمر ۴۷، جز ۲۴)

- الف) از سوی خدا برای آنها اموری ظاهر می شود که هرگز گمان نمی کردند
 ب) گناهان آن بخاطر پندار بدشان آشکار شده است.
 ج) و امر خدا از آنجایی که کسی نمی پندارد آشکار است.
 د) از سوی خدا بر آنها چیزهایی فرستاده شد آنچه را که نمی دانستند

۹۴. وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُهُ (غافر/۹؛ جز ۲۴)

- الف) و آنان را از بدیها نگاه دار، و هر کس را که در آن روز از بدیها نگاه داری، مشمول رحمت ساخته ای
 ب) و آنان را در گناهان غرق کن و هر کس در گناه رود از رحمت خدا به دور است
 ج) آنها از گناهان دور شدند و هر کس از گناهان دور شود داخل رحمت الهی می شود
 د) گناه آنها را از رحمت خدا دور می کند پس آنها را از گناهان برحذر دار

۹۵. إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمُ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ (غافر /۷۱؛ جز ۲۴)

- الف) هنگامی که در غل و زنجیرها قرار دارند ضجه می زنند
 ب) در آن هنگام که غل و زنجیرها بر گردن آنان قرار گرفته و آنها را می کشند.
 ج) و چون غل و زنجیر بر پای آنها بسته شود آنها را (در جهنم) می اندازند
 د) هنگامی که غل و زنجیر به پاهایشان بسته شود با سر (در آتش جهنم) افکنده می شوند.

۹۶. مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدَّ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ (فصلت /۴۳؛ جز ۲۴)

- الف) تو نمی گویی چیزی را جز آنچه که پیامبران قبل تو گفته اند
 ب) نگو چیزی جز آنچه که پیامبران پیشین گفته اند
 ج) آنچه به ناروا درباره تو می گویند همان است که درباره پیامبران قبل از تو نیز گفته شده.
 د) آنچه درباره گذشته تو گفته اند به پیامبران الهی نیز نسبت داده اند

۹۷. لَا يَسْتَمِعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُوسِسُ قَوُوطًا (فصلت /۴۹؛ جز ۲۵)

- الف) هرگز از دعا کردن (دعای خیر) ناامید نشو و هنگامی که بدی به او روی آورد از دعا کردن ناامید و مایوس می شود
 ب) ای انسان هرگز دعا کردن را رها نکن و اگر بعد از آن هر گونه سختی به تو رسید باز هم (از استجاب دعا) ناامید نشو
 ج) انسان هرگز از تقاضای نیکی (و نعمت) خسته نمی شود و هر گاه شر و بدی به او رسد، بسیار مایوس و نومید می گردد
 د) انسان هرگز از طلب دعای خیر ناامید نمی شود و حتی اگر بدی هم به او برسد هرگز ناامید و مایوس نمی شود

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۹۸. إِنَّ يَسَاءَ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ (شوری / ۳۳؛ جز ۲۵)

- الف) اگر او اراده کند، باد را ساکن می‌سازد تا آنها بر پشت دریا بی‌حرکت بمانند.
 ب) اگر او بخواهد دانه‌ها را پراکنده می‌سازد تا بر پشت بادها (به این سو و آن سو) حرکت کنند تا سرانجام ساکن شوند
 ج) اگر او می‌خواست باد را از حرکت نگه می‌داشت تا مانع از تلاطم دریا شود
 د) باد به اراده او به سکون در می‌آید تا گرده‌های درختان بر روی زمین بماند (و مانع از باروری آن شوند)

۹۹. فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ (زخرف / ۵۳؛ جز ۲۵)

- الف) (اگر گفتارتان درست است) در عوض به او گردنبندهای طلا بدهید و یا فرشتگان مقرب الهی او را تایید کنند.
 ب) (اگر درست می‌پندارید) چرا طلاهای زیادی به او داده نشده و یا توسط فرشتگان مقرب (خدا) تایید نشده است؟
 ج) (اگر راست می‌گویید) اینکه چرا فرشتگان زیادی برای تایید به همراه او آمده‌اند اما دستبندهای طلا به او نداده‌اند؟
 د) (اگر راست می‌گویید) چرا دستبندهای طلا به او داده نشده، یا اینکه چرا فرشتگان دوشادوش او نیامده‌اند؟

۱۰۰. هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (جاثیه / ۲۹؛ جز ۲۵)

- الف) کتابهای آسمانی با دلیل و منطق سخن می‌گویند، و آنچه را که انجام می‌دهید آن را می‌نوشتیم
 ب) این کتاب ما است که بحق با شما سخن می‌گوید (و اعمال شما را بازگو می‌کند) ما آنچه را انجام می‌دادید می‌نوشتیم.
 ج) این کتاب که حق است جز با دلیل و برهان با کسی سخن نمی‌گوید و در این کتاب (لوح محفوظ) همه اعمالتان را ثبت کردیم.
 د) این کتاب آسمانی است که با دلیل و برهان (متعدد) بر حق نازل شده و هر آنچه را که انجام می‌دهید آن را (در پرونده اعمالتان) می‌نویسیم.

۱۰۱. قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَّلُ بِي وَلَا بِيَكُمُ (احقاف / ۹؛ جز ۲۶)

- الف) بگو در پیامبری بدعت نگذاشتم نمی‌دانم که چه می‌خواهید با من بکنید
 ب) بگو من پیامبری تازه نیستم و نمی‌دانم که با شما چه خواهد شد
 ج) بگو: من پیامبر نوظهوری نیستم و نمی‌دانم با من و شما چه خواهد شد
 د) بگو من در پیامبری (فرد) جدیدی نیستم و آنچه را انجام می‌دهید را می‌دانم و شما (جایگاه) خود را (در قیامت) نمی‌دانید.

۱۰۲. وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ (محمد / ۱۳؛ جز ۲۶)

- الف) و شهری که از آن خارج شدی از شهرهای دیگر قدرتمندتر هستند.
 ب) و شهرهایی هستند که از شهرهای دیگر نیرومندتر هستند.
 ج) و چه بسیار شهرهایی که از شهری که تو را بیرون کرد نیرومندتر بودند.
 د) از شهری که تو در آن هستی (دارای مردمان) نیرومندتر از شهرهای دیگر است.

۱۰۳. كَزَّرَجِ أَخْرَجَ شَطَاؤُهُ (فتح / ۲۹؛ جز ۲۶)

- الف) همانند زراعتی که جوانه‌های خود را خارج ساخته
 ب) زراعتی که محصول خود را به بار رسانده
 ج) محصولی که از باغ برداشت می‌شود
 د) همانند زراعتی که محصولش چیده شده

۱۰۴. وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ (ق / ۹؛ جز ۲۶)

- الف) و از آسمان آب با برکتی نازل شد که بوسیله آن محصولاتی که باید درو شوند، رسیدند
 ب) و از آسمان، آبی پربرکت نازل کردیم، و بوسیله آن باغها و دانه‌هایی را که درو می‌کنند رویاندیم.
 ج) و از آسمان آبی نازل کردیم که بوسیله آن محصولاتی که در باغها درو می‌کنند را مبارک کردیم
 د) و بوسیله بارانی که از آسمان نازل کردیم، باغها و دانه‌های درو شده آنها را مبارک کردیم.

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۱۰۵. مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّمِيمِ (ذاریات/۴۲؛ جز ۲۷)

(الف) که بر هیچ چیز نمی گذشت مگر اینکه آن را همچون استخوانهای پوسیده می ساخت.

(ب) بر هیچ چیز عبور نکرد مگر اینکه استخوان آنها را باقی گذاریم.

(ج) و آنها از جایی عبور نکردند مگر اینکه من زمین آن سست و نرم کردم

(د) از جایی عبور نکرد مگر اینکه خاکهای آن را سست و روان کردم

۱۰۶. أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ (طور/۳۰؛ جز ۲۷)

(الف) یا اینکه گفت او شاعری است که از آرزوهای خود پیروی میکند

(ب) بلکه آنها می گویند: او شاعری است که ما انتظار مرگش را می کشیم

(ج) آنها گفتند شاعری است که جز حوادث زمانه، منتظر چیزی نمی ماند

(د) بلکه آنها گفتند او شاعری است که حوادث زمانه جز مرگ انتظارش را نمی کشد

۱۰۷. سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ (قمر/۴۵؛ جز ۲۷)

(الف) بزودی جمعشان شکست می خورد و پا به فراری گذارند

(ب) بزودی گروهشان دچار نابودی می شود و آرزو می کنند که به قیل برگردند

(ج) بزودی جمعشان با فرار دچار شکست خواهد شد

(د) پس از اینکه شکست بخورند به تو میل پیدا می کنند

۱۰۸. فِيهِمَا عَيْنَانِ نَصَاحَتَانِ (الرحمن / ۶۶؛ جز ۲۷)

(الف) چشمان آنان (حور العین) بسیار درشت است

(ب) در آنجا دو چشمه شبیه هم قرار دارد

(ج) در آنها دو چشمه جوشنده است

(د) با دو چشمانشان با شادمانی در آن نگاه می کردند

۱۰۹. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِكُمْ صَدَقَةً (مجادله/۱۲؛ جز ۲۸)

(الف) ای اهل ایمان با پیامبر نجوا نکنید مگر اینکه قبل از نجوا به صورت پنهانی صدقه دهید.

(ب) ای کسانی که ایمان آورده اید! هنگامی که می خواهید با رسول خدا نجوا کنید قبل از آن صدقه ای بدهید.

(ج) ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامی که می خواهید به صورت پنهانی صدقه دهید قبل از آن با پیامبر مشورت کنید.

(د) ای اهل ایمان هنگامی که پیامبر شما را فراخواند (بدون هیچ درنگی) حتی قبل از اینکه صدقه دهید، او را پاسخ گوئید.

۱۱۰. وَظَنُّوا أَنَّهُم مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ (حشر / ۲؛ جز ۲۸)

(الف) خودشان نیز گمان می کردند که دژهای محکمشان آنها را از عذاب الهی مانع می شود.

(ب) آنها می پنداشتند آنچه از نعمتهایی که خدا به آنها داده برای آنها جاودان خواهد بود.

(ج) گمان آنان بر این بود که قلعه های آنان نعمتی از سوی خداوند است (تا در برابر دشمنان محافظ آنان باشد)

(د) آنان خیال می کردند در قلعه های بلند خود نعمتهای الهی را به سمت خود جلب می کنند.

۱۱۱. وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا (منافقون/۱۱؛ جز ۲۸)

(الف) خداوند هرگز مرگ کسی را هنگامی که اجلش فرا رسد به تأخیر نمی اندازد.

(ب) هنگامی که اجلش فرا رسد کسی نمی تواند مرگ را از او دور کند.

(ج) خداوند نفس (مرگ او را) را به تأخیر نینداخت تا اینکه اجلش رسید.

(د) هنگامی که اجل کسی فرا رسد مرگ او حتمی است و به تأخیر نمی افتد.

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۱۱۲. فِدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا (طلاق/۹؛ جز ۲۸)

(الف) آنها آثار سوء کار خود را چشیدند و عاقبت کارشان خسران بود.

(ب) آن چه را که چشیدند (خوردند) وبال آنها شد و عاقبت آنها چیزی جز خسارت نبود.

(ج) و آن را چشیدند (عذاب) در واقع (گناهانشان) وبال آنها شد و عاقبتشان خسران بود.

(د) آنچه را که چشیدند نتیجه کار بدشان بود که وبال آنها شد و در آخرت نیز دچار زیان می‌شوند.

۱۱۳. إِذَا الْقَوَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ (ملک/۷؛ جز ۲۹)

(الف) وقتی که در آن می‌اندازند صدای بلندی شنیده می‌شود و آن صدای بلند دائماً تکرار می‌شود.

(ب) هنگامی که در آن می‌افتند از آنها صدای مهیبی شنیده می‌شود و در آن دائماً در عذاب هستند.

(ج) هنگامی که در آن افکنده شوند صدای وحشتناکی از آن می‌شنوند، و این در حالی است که پیوسته می‌جوشد!

(د) هنگامی که در آن می‌افتند صدای بلند و وحشتناکی از آن شنیده می‌شود در حالیکه در آن (عذاب) به حرکت در می‌آیند.

۱۱۴. وَدُّوا لَوْ تَدْعُهُنَّ فَيُدْهِمُونَ (قلم/۹؛ جز ۲۹)

(الف) دوست دارند به آنها متمایل شوی تا از دین خود دست برداری

(ب) آنها آرزو دارند از دین برگردی تا به دین آنها در آیی

(ج) آنها دوست دارند نرمش نشان دهی تا آنها (هم) نرمش نشان دهند.

(د) اگر از تبلیغ (دین) دست برداری، آنها نیز از خصومت دست برمی‌دارند

۱۱۵. فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرَغِي كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ (حاقه/۷؛ جز ۲۹)

(الف) در نهایت دیدی که آن قوم دچار صاعقه شدند و مثل درخت خرما خشک شدند

(ب) دید که بر آن قوم عذاب صاعقه نازل شد و مثل درختان نخل پوسیده از هم پاشیده شدند

(ج) سرانجام آن قوم (ظالم) را دیدی که عذاب چون صاعقه آنها را فرا گرفت و همچون درخت خرما در آتش سوختند و از بین رفتند.

(د) می‌دیدید که آن قوم همچون تنه‌های پوسیده و تو خالی درختان نخل در میان این تند باد روی زمین افتاده و هلاک شده‌اند.

۱۱۶. فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا (جن/۱۳؛ جز ۲۹)

(الف) هر کس به خدا ایمان بیاورد از فقر و سختی دچار ترس نمی‌شود

(ب) هر کس به خدا ایمان بیاورد نه دچار ترس می‌شود و نه حزن و ناراحتی

(ج) هر کس به پروردگارش ایمان بیاورد، نه از نقصان می‌ترسد و نه از ظلم

(د) هر کس که به خدا ایمان آورد نه از بخل می‌ترسد و نه از گناه

۱۱۷. وَحَدَّائِقُ عُلبَاءَ (عبس/۳۰؛ جز ۳۰)

(الف) و باغهای پر آب (ب) و باغهای پردرخت (ج) و باغهای خشک شده (د) و باغهای بی ثمر

۱۱۸. فَجَعَلَهُ رُغَاءً أَحْوَى (اعلیٰ/۵؛ جز ۳۰)

(الف) سپس آن را بی فایده و شوم قرار داد

(ب) پس آن را خشک و بی ثمر رها کرد

(ج) سپس آن را بی فایده و سیاه قرار داد

(د) سپس آن را خشک و تیره قرار داد!

۱۱۹. وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا (فجر/۲۲؛ جز ۳۰)

(الف) و فرمان پروردگارت فرا رسد و فرشتگان صف در صف حاضر شوند.

(ب) پروردگارت آمد در حالیکه ملائکه صف در صف ایستاده بودند.

(ج) پروردگارت به همراه ملائکه در حالی که پشت در پشت هم بودند آمد.

(د) پروردگارت آمد و با فرمان او فرشتگان صف در صف بودند.

۱۲۰. وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (قارعه/۵؛ جز ۳۰)

(الف) و کوهها همچون دریا روان و جاری می‌شوند

(ب) و کوهها مانند پشم رنگین حلّاجی شده می‌گردد.

(ج) و کوهها مثل ریگ صحرا ریز ریز می‌شوند

(د) و کوهها همچون برگ درختان از جای خود فرو می‌افتند

سوالات مفردات

۱. مراد از «حِطَّة» در عبارت «وَقُولُوا حِطَّةً نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ» چیست؟ جزء ۱ بقره ۵۸ / ج ۲ ص ۱۵۲
 (الف) لطافت و نرمی (ب) احاطه کردن (ج) فرو آمدن به خصوص (د) سخن خوب
۲. معنای واژه «فَقَّح» چیست؟ جزء ۱ بقره ۶۹ / ج ۵ ص ۱۹۷
 (الف) قوی و پر زور (ب) نور و حرارت (ج) زردی شدید (د) سبزی و خرمی
۳. واژه «أَفْضُتُمْ» در عبارت «فَإِذَا أَفْضُتُمْ مِنْ عَرَافَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ» از چه ریشه‌ای و به چه معنا است؟ جزء ۲ بقره ۱۹۸/ج ۵، ص ۲۱۶
 (الف) فَوْض، برگشتن (ب) فَيْض، سکونت گزیدن (ج) فَوْض، سکونت گزیدن (د) فَيْض، برگشتن
۴. واژه «تَسْرِيح» به چه معنا است؟ جزء ۲ بقره ۲۲۹ / ج ۳، ص ۲۵۱
 (الف) آشکار کردن (ب) توضیح دادن (ج) به صراحت بیان کردن (د) رها کردن
۵. درباره کلمه «قَيُّوم» کدام گزینه صحیح است؟ جزء ۳ آل عمران، ۲ / ج ۶، ص ۵۰
 (الف) قَيُّوم صیغه مبالغه از ریشه قَوْم است. (ب) قَيُّوم صیغه مبالغه از ریشه قِيم است.
 (ج) اصل قَيُّوم، قَيُّوم بوده و اول بیاء قلب شده و ادغام گردیده است. (د) اصل قَيُّوم، قَيُّوم بوده و تسهیل شده است.
۶. مراد از «أَقْلَام» در آیه «وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَقْلَامُهُمْ» چیست؟ جزء ۳ آل عمران، ۴۴ / ج ۶، ص ۳۳
 (الف) تیرهای قرعه (ب) قلم‌ها (ج) انواع (د) روشها
۷. «قَائِمَه» در آیه «أُمَّةً قَائِمَةً يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ عِندَ اللَّيْلِ» به چه معنا است؟ جزء ۴ آل عمران ۱۱۳ / ج ۶، ص ۴۹
 (الف) مجاهد (ب) ثبوت و دوام (ج) توقف (د) عزم و اراده
۸. «كَأَيِّن» چه نوع کلمه‌ای است؟ جزء ۴ آل عمران ۱۴۶ / ج ۶، ص ۷۱
 (الف) اسمی است مرکب از کاف تشبیه و ایّ مَنْوَن و اغلب افاده کثرت می‌کند
 (ب) اسمی است مرکب از کاف تشبیه و این و مانند «کم» اغلب افاده عموم می‌کند
 (ج) حرف تشبیه، مرکب از کاف تشبیه و ایّ مَنْوَن و اغلب تأکید را می‌رساند
 (د) حرف استفهام، مرکب از کاف تشبیه و ایّ مَنْوَن و اغلب تأکید را می‌رساند.
۹. «كَفَّل» به چه معنا است؟ جزء ۵ نساء ۸۵ / ج ۶، ص ۱۳۳
 (الف) سختی (ب) سرپرستی (ج) نگهدارنده (د) نصیب
۱۰. معنای واژه «نَقِير» چیست؟ جزء ۵ نساء ۱۲۴ / ج ۷، ص ۱۰۴
 (الف) هسته خرما (ب) برجستگی روی درخت خرما (ج) فرو رفتگی کوچکی در پشت هسته خرما (د) ناقص
۱۱. «ءَأَمِّين» در عبارت «ءَأَمِّينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ» به چه معنا است؟ جزء ۶ مائده، ۲ / ج ۱، ص ۱۱۸
 (الف) امینان (ب) امنیت یافتگان (ج) قصدکنندگان (د) پذیرفته شدگان
۱۲. «وسيله» از چه ریشه‌ای و به چه معنا است؟ جزء ۶ مائده، ۳۵ / ج ۷، ص ۲۱۸
 (الف) سَوَّل، ابزار (ب) وَسَّل، ابزار (ج) سَوَّل، تقرب و نزدیکی (د) وَسَّل، تقرب و نزدیکی

۱۳. منظور از «كَهْل» در آیه «تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا» چیست؟ جزء ۷، ماده، ۱۱۰/ج ۶، ص ۱۶۴
 (الف) سرمه چشم (ب) بلندی (ج) جوانی (د) ما بین جوانی و پیری
۱۴. «يَبْعُ» به چه معنا است؟ جزء ۷، انعام، ۹۹/ج ۷، ص ۲۷۹
 (الف) رسیدن میوه (ب) شکست خوردن (ج) رها کردن (د) میوه نرسیده
۱۵. کدام گزینه درباره «هَلُمَّ» صحیح است؟ جزء ۸، انعام، ۱۵۰/ج ۷، ص ۱۶۳
 (الف) اسم مصدر است به معنی بیاورید (ب) اسم فعل است به معنی بیاورید
 (ج) اسم مصدر است به معنای شتاب در کارها (د) اسم فعل است به معنای شتاب در کارها
۱۶. «جَاثِمِينَ» در عبارت «فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ» به چه معنا است؟ جزء ۸، اعراف، ۷۸/ج ۲، ص ۱۷
 (الف) به روی افتاده (ب) فرار کرده (ج) سکنی گزیده (د) استراحت کرده
۱۷. مفهوم «خَوَار» چیست؟ جزء ۹، اعراف، ۱۴۸/ج ۲، ص ۳۱۱
 (الف) وحشتناک (ب) پستی و ذلت (ج) نرم شدن (د) صدای گاو
۱۸. «مُكَاءٌ» و «تَصْدِيَةٌ» در آیه «وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً» به ترتیب به چه معنا است؟ جزء ۹، انفال، ۳۵/ج ۴، ص ۱۲۰
 (الف) نام دو بت (ب) آرامش، سکونت (ج) سوت زدن، دست زدن (د) گریه، پشیمانی
۱۹. «جَنَحٌ» در آیه «وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا» به چه معنا آمده است؟ جزء ۱۰، انفال، ۶۱/ج ۲، ص ۵۴
 (الف) نجات دادن (ب) میل کردن (ج) سلامتی یافتن (د) فدا کردن
۲۰. «سُقَّةٌ» در آیه «وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّقَّةُ» به چه معنا است؟ جزء ۱۰، توبه، ۴۲/ج ۴، ص ۶۰
 (الف) پاره کردن (ب) محلی که با سختی به آن می‌رسند (ج) کینه (د) مخالفت
۲۱. «إِرْصَادٌ» در آیه «وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ» به چه معنا است؟ جزء ۱۱، توبه، ۱۰۷/ج ۳، ص ۱۰۱
 (الف) آماده کردن (ب) رها کردن (ج) عبور کردن (د) حيله گر
۲۲. «شَفَا» در عبارت «مَنْ أَسَسَ بُيُوتَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ» به چه معنا است؟ جزء ۱۱، توبه، ۱۰۹/ج ۴، ص ۵۸
 (الف) کنار (ب) سلامتی (ج) دهان (د) گودال
۲۳. «طَمَسٌ» به چه معنا است؟ جزء ۱۱، یونس، ۸۸/ج ۴، ص ۲۳۶
 (الف) خون (ب) گذشتن (ج) محو شدن (د) صخره
۲۴. «اعتری» از چه ریشه‌ای و به چه معنا است؟ جزء ۱۲، هود، ۵۴/ج ۴، ص ۳۳۶
 (الف) عرو، برگشتن (ب) عری، رسیدن (ج) عرو، رسیدن (د) عری، برگشتن
۲۵. ریشه «تفتدون» در آیه «إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتَدُونَ» به چه معنا است؟ جزء ۱۳، یوسف، ۹۴/ج ۵، ص ۲۰۵
 (الف) بو کردن (ب) یافتن (ج) اشتباه کردن (د) کم عقل شدن

سؤالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۲۶. «مَحِيص» در آیه «أَمَّ صَبْرًا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ» چه نوع اسمی است و به چه معنا است؟ جزء ۱۳، ابراهیم، ۲۱/ج ۲، ص ۲۰۶

الف) اسم مکان، فرارگاه (ب) اسم زمان، وقت فرار (ج) اسم مکان، سختی (د) اسم زمان، سختی

۲۷. «عِضِينَ» از چه ریشه‌ای و به چه معنا است؟ جزء ۱۴، حجر، ۹۰/ج ۵، ص ۱۵

الف) عضن، یکپارچه (ب) عضن، متفرق (ج) عضو، یکپارچه (د) عضو، متفرق

۲۸. ریشه «أَنكَأ» به چه معنا است؟ جزء ۱۴، نحل، ۹۲/ج ۵، ص ۹۶

الف) کم کردن (ب) شکستن (ج) جمع کردن (د) رها کردن

۲۹. «مَرِح» در آیه «وَلَا تَمَشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا» به چه معنا است؟ جزء ۱۵، اسراء، ۳۷/ج ۶، ص ۲۴۸

الف) بغض (ب) تکبر (ج) دوست داشتن (د) کینه

۳۰. معنای «رُفَاتَا» چیست؟ جزء ۱۶، اسراء، ۴۹/ج ۳، ص ۱۰۸

الف) از کار افتاده (ب) سرسبز و خرم (ج) استخوان‌های پوسیده (د) نور خورشید

۳۱. واژه «مَنَسَكٌ» به چه معناست؟

الف) راه (ب) روش (ج) عقیده (د) عبادت

۳۲. «رَكْرَكٌ» به چه معنا است؟ جزء ۱۷، مریم، ۷۲/ج ۳، ص ۱۱۹

الف) صدای بلند (ب) کمترین صدا (ج) بیهوده (د) دروغ

۳۳. معنای کلمات «رتق و فتق» به ترتیب چیست؟ جزء ۱۷، انبیاء، ۳۰/ج ۳، ص ۵۱

الف) منظم کردن و بستن (ب) هردو به معنای رسیدگی به امور (ج) گشودن و بستن (د) بستن و باز کردن

۳۴. «ثَانِي عَطْفِهِ» در آیه «ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ» به چه معنا است؟ جزء ۱۷، حج، ۹/ج ۱، ص ۳۱۹

الف) محبت (ب) جانب و طرف (ج) گوشه دوم (د) دور شدن

۳۵. کلمه «تَتَرَا» در آیه «ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا» به چه معنا است و اصل آن چیست؟ جزء ۱۸، مؤمنون، ۴۴/ج ۷، ص ۱۷۹

الف) پی در پی، وتری (ب) بی‌درنگ، تتری (ج) پشت سر هم، تتری (د) باشتاب، وتری

۳۶. معنای واژه «كَالْحُونَ» چیست؟ جزء ۱۸، مؤمنون، ۱۰۴/ج ۶، ص ۱۳۶

الف) گرفتاران (ب) گناهکاران (ج) زشت منظران (د) مردگان

۳۷. «صَّيْرٌ» به چه معنا است؟ جزء ۱۹، شعراء، ۵۰/ج ۴، ص ۲۰۳

الف) بازگشت (ب) ضرر (ج) شکست (د) گوسفند

۳۸. در آیه «وَرُوعٌ وَخَلٌّ طَلَعَهَا هَضِيمٌ». واژه «هَضِيمٌ» به چه معناست؟ جزء ۱۹، شعراء، ۱۴۸/ج ۷، ص ۱۵۷

الف) زشت منظر (ب) بسیار شور (ج) جدا جدا (د) متداخل

۳۹. «رَبَطٌ» به چه معنا است؟ جزء ۲۰، قصص، ۱۰/ج ۳، ص ۴۷

الف) وصل کردن (ب) سکونت دادن (ج) سعی کردن (د) بستن

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۴۰. «ثاویبا» در آیه «وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ» به چه معنا است؟ جزء ۲۰، قصص، ۴۵/ج ۱، ص ۳۲۲

الف) مسافر (ب) بهره‌مند (ج) شکرگزار (د) مقیم

۴۱. ریشه «يَصَدَّعُونَ» (صدع) به چه معنا است؟ جزء ۲۱، روم ۴۳/ج ۴، ص ۱۱۵

الف) شکافتن (ب) مانع شدن (ج) بخل کردن (د) اذیت کردن

۴۲. «أَسْبَغَ» در آیه «وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ وَظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً * نَتَّبِعُكُمْ» به چه معنا است؟ جزء ۲۱، لقمان، ۲۰/ج ۳، ص ۲۲۰

الف) فرستاد (ب) نگه‌داشت (ج) تنگ کرد (د) تمام کرد

۴۳. «جِفَان» از چه ریشه‌ای و به چه معنا است؟ جزء ۲۲، سبأ، ۱۳/ج ۲، ص ۴۰

الف) جفن، جفاکنندگان (ب) جفن، کاسه‌ها (ج) جفو، جفاکنندگان (د) جفو، پوشاندن

۴۴. «أَثَل» به چه معنا است؟ جزء ۲۲، سبأ، ۱۶/ج ۱، ص ۲۳

الف) درخت بی‌خار (ب) درخت گز (ج) درخت پر بار (د) لال

۴۵. «وَاصِب» به چه معنا است؟ جزء ۲۳، صافات، ۹/ج ۷، ص ۲۲۱

الف) دائم (ب) دانه (ج) شدید (د) آشکار

۴۶. «جِيَاد» به چه معنا است؟ جزء ۲۳، ص ۳۱/ج ۲، ص ۸۸

الف) لباس (ب) تلاش‌کنندگان (ج) اسب تندرو (د) چهارپا

۴۷. «صِرْحًا» در آیه «يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صِرْحًا» به چه معنا است؟ جزء ۲۴، غافر، ۳۶/ج ۴، ص ۱۲۰

الف) فریاد (ب) قصر (ج) آشکار (د) دود

۴۸. «زُمر» به چه معنا است؟ جزء ۲۴، زمر، ۷۳/ج ۳، ص ۱۷۹

الف) جماعت (ب) پوشانده (ج) بزرگ (د) پوشش

۴۹. «داحضه» به چه معنا است؟ جزء ۲۵، شوری، ۱۶/ج ۲، ص ۳۳۰

الف) چیره شده (ب) قابل قبول (ج) باطل (د) مقایسه

۵۰. «سندس» و «استبرق» به ترتیب چه معنایی دارند؟ جزء ۲۵، دخان، ۵۳/ج ۳، ص ۳۴۲

الف) مروارید، طلا (ب) پارچه پر زرق و برق، پارچه نازک (ج) کاسه طلا، ظرف نقره (د) پارچه نازک، پارچه ضخیم

۵۱. «نَضِيد» به چه معنا است؟ جزء ۲۶، ق ۱۰/ج ۷، ص ۷۷

الف) روی هم چیده شده (ب) یگانه (ج) بر بلندی ایستادن (د) محافظت

۵۲. «وَقْرًا» در آیه «فَالْحَامِلَاتِ وَوَقْرًا» به چه معنا است؟ جزء ۲۶، ذاریات، ۲/ج ۷، ص ۲۳۴

الف) سنگینی گوش (ب) بار سنگین (ج) متین (د) به سادگی

۵۳. «هَشِيم» به چه معنا است؟ جزء ۲۷، قمر، ۳۱/ج ۷، ص ۱۵۶

الف) خورده شده (ب) چهارپایان (ج) زخم (د) پیچیده

سوالات آزمون مرحله سوم یازدهمین دوره ارزیابی و اعطای مدرک به حافظان (جمعه ۱۳۹۵/۱۰/۱۷)

۵۴. ریشه «مَخضود» به چه معنا است؟ جزء ۲۷، واقعه، ۲/ج ۲، ص ۲۵۶

الف) شاخه (ب) به هم پیچیده (ج) خم کردن شاخه نرم (د) در هم ریخته

۵۵. معنای «کَوَافِر» در کدام گزینه آمده است؟ جزء ۲۸، ممتحنه، ۱۰/ج ۶، ص ۱۲۴

الف) جمع کفر و شرک (ب) جمع مکسر کافر به معنای پوشاندن (ج) کافور (د) جمع کافره به معنی زنان کافر

۵۶. ریشه «مُسَنَّدَه» به چه معنا می‌باشد؟ جزء ۲۸، منافقون، ۴/ج ۳، ص ۳۴۱

الف) مدرک (ب) معتبر (ج) تکیه گاه (د) مصرف

۵۷. ریشه «سُحَقًا» به چه معنا است؟ جزء ۲۹، ملک، ۱۱/ج ۳، ص ۲۴۰

الف) کوبیدن (ب) از بین بردن (ج) دوری (د) بریدن

۵۸. «قَدَدًا» به چه معنا است؟ جزء ۲۹، جن، ۱۱/ج ۵، ص ۲۴۶

الف) جمع قدّه به معنای قطعه (ب) جمع قدّه به معنای مسیر (ج) جمع قدّه به معنای بخش (د) جمع قدّه به معنای راه

۵۹. «وَاجِفَه» به چه معنا است؟ جزء ۳۰، نازعات، ۸/ج ۷، ص ۱۸۳

الف) مرتب (ب) مضطرب (ج) غمگین (د) سنگین

۶۰. «صَاخَه» در آیه «فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ» به چه معنا است؟ جزء ۳۰، عبس، ۳۳/ج ۴، ص ۱۱۱

الف) فریاد شدید (ب) صخره (ج) رعد و برق (د) مرگ